

ZÁRADÉK: Az írat elektronikus íratként készült,
papír alapú másolat.



Magyarország Alkotmánybírósága

BUDAPEST

Donáti u. 35-45.
1015

A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 4.G.21.267/2022 ügyszámon előterjesztve

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/ 0 1 4 2 2 - 0 / 2024		
Erkezett: 2024 MÁRC 12.		
Erkezés módja		
POSTÁN	@	EGYÉB:
Pedány:	Melléklet:	Kezelőiroda:
1	23	lu

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

██████████ a **P/3 sz. mellékletben** csatolt meghatalmazással igazolt, hivatalos iratok átvételére is jogosult jogi képviselőm, **dr. Békefi László Tamás** egyéni ügyvéd ██████████

██████████, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján, a következő

alkotmányjogi panasz

indítványt terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alábbiakban részletesen kifejtendő indokok alapján a Kúria Pfv.II.20.363/2023/8. számon felülvizsgálati eljárásban meghozott határozatát, mint alaptörvény-ellenes bírói döntést semmisítse meg

A kérelem anyagi jogi jogalapja: **Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.)** – a továbbiakban: Alaptörvény – **XXVIII. cikk (1) bekezdése** (tisztességes eljáráshoz való jog - önkényes bírói döntéstől való mentességhez való jog, bírósághoz fordulás joga).

A kérelem eljárásjogi alapja: Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a és 43. §-a, amelyek alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja és megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdése értelmében az Indítványozó kéri adatainak a zártan kezelését. Indítványozó kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy személyes adatait ne tegye nyilvánosan közzé, azokat közzététel előtt tegye felismerhetetlenné.

I. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

- Indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pontjával összhangban a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. Indítványozó felülvizsgálati kérelemmel támadta meg a Fővárosi Törvényszék másodfokú eljárásában 47.Pf.635.390/2022/14 sorszámon meghozott jogerős ítéletét, amely felülvizsgálati kérelmet a Kúria II. Peres Tanácsa a jelen panasszal támadott Pfv.II.20.363/2023/9 sorszámon meghozott ítéletével elbírálta és a Fővárosi Törvényszék 47.Pf.635.390/2022/14 sorszámu jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A Kúria Pfv.II.20.363/2023/8 sorszámon meghozott ítéletével szemben további jogorvoslatnak helye nincs.
- Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a Kúria felülvizsgálati határozata az általános szabályok szerinti önállóan támadható bírósági döntések közé tartozik {az Alkotmánybíróság ügyrendjéről

szóló 1001/2013. (II.27.) AB Tü. határozata (továbbiakban: AB ügyrend) 32/B. § (4) bekezdése szerint, így a Kúria Pfv.II.20.363/2023/8 sorszámon meghozott határozatával szemben a panasz befogadása és érdemi elbírálása indokolt.

3. Indítványozó nyilatkozik arról, hogy sem rendes, sem rendkívüli jogorvoslati eljárás nincs folyamatban az ügyben, mivel az Indítványozónak az ügyben jelen panasszal támadott ítélettel szemben benyújtott jogegységi panaszát a Kúria Jpe.I.60.005/2024 sz. ügyben hozott végzésével – valószínűleg az indítványozó által igényelt költségkezdmény biztosítása iránti kérelem elutasítása, és így az illeték lerovásának a hiánya miatt – visszautasította.

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

4. A Kúria Pfv.II.20.363/2023/8 sorszámon meghozott ítéletét 2023. december 29. napján kézbesítették az Indítványozó jogi képviselője részére, mellyel szemben a mai napon előterjesztett alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. § (1) bekezdésének megfelelő, törvényi határidőn belül került benyújtásra.

Az Indítványozó érintettségének bemutatása

5. Az Indítványozó személyes érintettségét igazolja, hogy a saját egyedi ügyével összefüggésben terjeszti elő az alkotmányjogi panaszt; a jogegységi panasz eljárásban Indítványozó, mint panasszal élő fél (alperes) vett részt.

Annak bemutatása, hogy az állított alaptörvény-ellenesség a bírói döntést érdemben befolyásolta

6. Jelen ügyben az Abtv. 29. §-a szerinti feltételek közül a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség áll fenn.
7. Indítványozó ügyében a Kúria felülvizsgálati eljárásban a vonatkozó kógens törvényi rendelkezésekkel ellentétesen, *contra legem* mellőzte Indítványozó felülvizsgálati kérelme alapját képező hivatkozása vizsgálatát, elfogadását. Ezáltal a Kúria az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében foglalt hatáskörét önkényesen megszegte, aminek következtében nem pusztán Indítványozónak a bírósághoz forduláshoz való jogát sértette meg [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése], hanem azzal kapcsolatban a jogalkalmazási kötelezettségére vonatkozó szabályokat [Alaptörvény 28. cikke]. Hiszen a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban felvetett jogsérelmek orvoslása körében alaptörvényi és törvényi kötelezettsége biztosítani a joggyakorlat egységességét, különös tekintettel az ún. *korlátozott precedensrendszerre*.

A fentiekben túlmenően sérült az Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő joga is akkor, amikor a Kúria a támadott felülvizsgálati ítéletében a tisztességes eljárás, a joggyakorlat egyik alappillért a *res iudicatát* sértette meg.

8. Amennyiben egy konkrét felülvizsgálati kérelemben felmerülő – a jogalkalmazás egyik alapját képező – jogsérelmmel önkényesen nem foglalkozik a Kúria, azt nem orvosolja, úgy a fentiek szerint *absztrakt és konkrét szinten* alaptörvény ellenesen jár el.
9. A panasz a fentiek alapján hangsúlyozottan nem ütközik az ún. negyedfokú jogorvoslat tilalmának elvébe, az alkotmányjogi panaszban foglaltakat semmiképpen nem lehet ekként értelmezni. Indítványozó alkotmányjogi érveivel nem "önmagában" támadja a Kúria határozatát, és Indítványozó kérelme nem arra irányul, hogy az Alkotmánybíróság a Kúria szerepébe helyezkedve, mint "szuperbíró" akár az alkalmazandó anyagi jog, akár eljárásjogi szempontból mérlegelje újból a Kúria Felülvizsgálati Tanácsának határozatát. Indítványozó annak a megállapítását kéri, hogy a Kúria támadott határozata alaptörvény-ellenességben szenved, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre tekintettel Indítványozónak alapjogi sérelem szintjét megütő mértékben nem volt lehetősége a felülvizsgálati szakban hatékony jogorvoslatra.
10. A Tisztelt Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése értelmében az Alaptörvény

védelmének legfőbb szerveként az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerinti hatáskörében eljárva biztosítani kell azt, hogy a jogrendszerben ne legyenek jelen alaptörvény-ellenes kúriai döntések, különös tekintettel arra, hogy a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) rendelkezései szerint a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett kúriai határozatok precedenserővel bírnak. Így amennyiben egy kúriai határozattal szemben felmerül a jogegységesség sérelme, előbb a Kúriának a jogegységi panaszeljárásban, annak eredménytelensége esetén pedig az Alkotmánybíróság feladata az alaptörvény-konform joggyakorlat biztosítása. Azonban szemben a Kúria jogegységi panaszeljárásban folytatott tevékenységével, az Alkotmánybíróságnak hangsúlyozottan nem a joggyakorlat tételes egységességét kell vizsgálnia, hanem azt, hogy a Kúria ezen tevékenysége körében a reá vonatkozó alaptörvényi szabályok szerint járt-e el. Amennyiben pedig a válasz nemleges, úgy intézkednie kell a határozat megsemmisítése felől.

11. Jelen alkotmányjogi panaszban a Tisztelt Alkotmánybíróság által elbírálandó kérdés tehát az, hogy sérti-e az Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő jogát az Alaptörvénybe ütköző módon az a kúriai ítélet, amely egy jogerősen már elbírált ügyben – nem mellesleg a jogerővel ellentétes módon – hozott ítéletet tartott hatályában. Ezzel a Kúria az Alkotmánybíróság által a tisztességes eljárás egyik alapkövének tartott res iudicata sérelmet jelentő döntést hozott. ezen döntése az Alaptörvénybe ütköző módon veszélyezteti a jogbiztonságot, a jogerős ítéletek megkérdőjelezhetetlenségét, az azon alapuló jogalkalmazás egységességét.

II. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

12. Tisztességes eljáráshoz való jog sérelme: az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése** értelmében mindenkinek alapvető jogot biztosít ahhoz, hogy az ellene emelt vádról, vagy valamely perben a jogairól és kötelezettségeiről törvény által felállított, független és pártatlan bíróság **tisztességes** és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül döntsön.
13. Az **Alaptörvény 28. cikke** szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.
14. Az **Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése** értelmében a Kúria biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységességét.

A) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása - Tények

i) Előzményi tények

15. Ugyan értelemszerűen a jelen alkotmányjogi panaszeljárás tárgya csak a Kúria által hozott Pfv.II.20.363/2023/8. sz. felülvizsgálati ítélet Alaptörvénybe ütközése lehet, azonban álláspontom szerint ezen ellentmondások igazolásához szükséges összefoglalni a [REDACTED] mint felperes és adós (a továbbiakban: felperes vagy adós) és az indítványozó, mint végrehajtást kérő, alperes közötti jogvita alapjául szolgáló tényleges tényállást. A Tóth és Társa Végrehajtói Iroda előtt 094.V.0952/2018. és 094.V.0953/2018. sz. alatti végrehajtások (a továbbiakban: Végrehajtások – a Végrehajtásokat [REDACTED] közjegyző a 11064/Ü/1947/2017. és 11064/Ü/1948/2017. sz. eljárásokban közokiratba foglalt kölcsönszerződések végrehajtási záradékkal történő ellátásával rendelte el) polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 528. § (2) bekezdés b) pontja szerinti megszüntetése érdekében még 2018. szeptemberében indult eljárásfolyam jelen panasz, illetve a támadott Pfv.II.20.363/2023/8. sz.

felülvizsgálati ítélet (a továbbiakban: támadott felülvizsgálati ítélet) szempontjából releváns – zömmel eljárásjogi – előzményeit, tekintettel arra, hogy az indítványozó álláspontja szerint a támadott felülvizsgálati ítélet Alaptörvénybe, Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközése szempontjából szükséges

16. **2008. augusztus 21. napján** az indítványozó és a [REDACTED] jogelődje, a [REDACTED] között óvadéki szerződés jött létre (a továbbiakban: Óvadéki szerződés), amely alapján az indítványozó a [REDACTED]gelődjenek, a [REDACTED]nek 2,000.000,- € összegű óvadékot nyújtott a felperes jogelődeit, a [REDACTED] felé fennálló, úgyszintén 2008. augusztus 21. napján létrejött kölcsönszerződések szerinti kölcsöntartozások biztosítása céljából.
17. **2008. december 02. napján** az indítványozó az Óvadéki szerződés szerinti, az óvadék visszakövetelése iránti, [REDACTED]lé fennálló követelését a [REDACTED]re engedményezte.
18. **2011. április 06. napján** a [REDACTED] (amelybe a [REDACTED] 2010. december 31-i hatállyal olvadt be), az indítványozó által nyújtott óvadékból kielégítést keresett, amelynek folytán a felperes jogelődeit terhelő kölcsöntartozások a felhasznált óvadék erejéig a még alkalmazandó, polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 259.§ (1) bekezdése alapján az alperesre szálltak át.
19. **2011. december 29. napján** a Villers Enterprises Inc. az Óvadéki szerződésből a [REDACTED] jogutódja, a [REDACTED] felé fennálló, az indítványozótól engedményezés útján megszerzett követelését a [REDACTED]re engedményezte.
20. **2012. július 16. napi** kezdő időponttal az indítványozó felszámolási eljárás hatálya alá került.
21. **2012. augusztus 24. napján** a felperes az indítványozó elleni felszámolási eljárásba hitelezői igényt jelentett be 213,850.834,- Ft elmaradt bérleti díj és használati díj jogcímű. 25,749.243,- svájci frank kártérítés jogcímű tőkekövetelés, 200.000,- Ft regisztrációs díj, valamint 180.626.013,- Ft késedelmi kamat nyilvántartásba vétele iránt. Ugyanezen hitelezői igénybejelentésében a felperes az indítványozóval szemben beszámítást kísérelt meg részben az Óvadéki szerződés alapján, a 2,000.000,-€ óvadék [REDACTED] által a felperest terhelő kölcsöntartozás részbeni megtérítése céljából történt felhasználása folytán az indítványozó által a még alkalmazandó, polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 259.§ (1) bekezdése szerinti törvényi engedménnyel megszerzett kölcsönkövetelés terhére, **azonban e „beszámítása” a felperesnek semmilyen módon nem foghat helyt, tekintettel arra, hogy a felperes azon követelését, aminek a terhére „beszámítást” kísérelt meg, a felperes nem jelentette be az indítványozó felszámolásában** [Így az a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 37.§ (3) bekezdése alapján jogvesztéssel megszűnt], **míg azon a követelés terhére, amit bejelentett, beszámítást nem kísérelt meg.** A felperes fennmaradó hitelezői igényét indítványozó felszámolója vitatta, és annak elbírálása tárgyában jelenleg sincs jogerős határozat, a negyedik (!) elsőfokú eljárás jelenleg is folyamatban van e tárgyban a Fővárosi Törvényszék előtt 35.Fpkh.140/2023. sz. alatt.
22. **2013. július 08. napján** a [REDACTED] mint az Óvadéki szerződés szerinti, 2,000.000,-€ óvadék visszakövetelése iránti, [REDACTED] felé fennálló igény jogosultja, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Állandó Választottbíróság előtt VB13117. számon pert indított a [REDACTED] mint ott I. r. alperes és a felperes, mint ott II. r. alperes ellen, kérve, hogy a választottbíróság elsődlegesen kötelezze a [REDACTED] a 2,000.000,-€ óvadék visszafizetésére, másodlagosan pedig a felperes, ott II. r. alperes kötelezését kérte arra, hogy az óvadék felhasználása által előidézett törvényi engedménnyel átszállt kölcsönkövetelést fizesse vissza a [REDACTED] engedményesnek.
23. **2014. február 27. napján** a felperes, ott II. r. alperes a VB13117. sz. alatt folyamatban volt választottbírósági perben beszámítási kifogást terjesztett elő, és a [REDACTED]vel szemben is

megkísérelte beszámítani azon követelését (még a felszámolásba be nem jelentett követelésrészt is!), amire az indítványozóval szembeni, 2012. augusztus 24-i „beszámítási kifogásában” is utalt.

24. **2014. október 08. napján** a Magyar Kereskedelmi-és Iparkamara mellett szervezett Állandó Választottbíróóság a VB13117. számú ítéletével a [REDAKTOR], felperes valamennyi kereseti kérelmét elutasította, a felperes, ott II. r. alperes beszámítási kifogását pedig érdemben nem elbírálván, a beszámítási kifogás tárgyában az eljárást megszüntette. A VB13117. sz. ítélet indokolása a **IV. rész 6. pontjában** rámutatott arra, hogy a [REDAKTOR] jogutódja, a [REDAKTOR] a 2,000.000,-€ összegű óvadékot nem köteles visszaadni **az Óvadéki szerződés alapján**, míg az **V. rész 3. pontjában** rámutatott arra, hogy a [REDAKTOR] nem szerezte meg a [REDAKTOR]-tól a felperessel szembeni kölcsönkövetelést az rPtk. 259.§ (1) bekezdése alapján, így mivel a [REDAKTOR] nem jogosultja a törvényi engedménnyel érintett kölcsönkövetelésnek.
25. **2017. december 22. napján** indítványozó kérte a Végrehajtások elrendelését [REDAKTOR] közjegyzőtől, egyben kérte, hogy a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 39.§ (1) bekezdése alapján annak megállapítását, hogy az indítványozó a [REDAKTOR] jogutódja végrehajtást kérői oldalon az rPtk. 259.§ (1) bekezdése alapján, míg a felperes adósi jogutód. Azt követően, hogy első fokon [REDAKTOR] közjegyző, majd másodfokon a Fővárosi Törvényszék megállapította a kért jogutódlásokat, [REDAKTOR] közjegyző a Vht. 23/C.§-a alapján elrendelte a Végrehajtásokat. **A Végrehajtások elrendelésének a tény-és jogalapja az volt, hogy a felperes adósként szerepel a felperes jogelődjei, mint adósok és a [REDAKTOR] kölcsönbe adó jogelődje, a [REDAKTOR] között 2008. augusztus 21. napján létrejött kölcsönszerződésekben, és az ezen kölcsönszerződések szerinti, felperes jogelődei terhelő kölcsöntartozások kielégítése céljából a [REDAKTOR] kölcsönbe adói jogutód felhasználta az indítványozó által nyújtott 2,000.000,-€ összegű, a 2008. augusztus 21-én létrejött Óvadéki szerződés szerinti óvadékot. Az óvadék felhasználása folytán az indítványozó az rPtk. 259.§ (1) bekezdése szerinti törvényi engedménnyel megszerezte a [REDAKTOR]-t a felperessel szemben illető kölcsönkövetelést az óvadék erejéig, így a felperes kölcsönszerződések alapján fennálló kölcsöntartozást érvényesített a Végrehajtásokban a felperessel, mint adóssal szemben, az Óvadéki szerződés alapján a felperessel szemben az indítványozó soha, semmilyen követelést nem érvényesített (NB: az Óvadéki szerződésben sem felperes, sem egyik jogelődje sem volt fél).**
26. **2018. szeptember 19. napján** a felperes a Pp. 178.§ (1) bekezdése alapján benyújtott keresetével a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság előtt pert indított a Végrehajtások megszüntetése iránt, kérve a Végrehajtások Pp. 528.§ (2) bekezdés b) pontja szerinti megszüntetését arra hivatkozva, hogy a Végrehajtások tárgyát képező követelések 2012. augusztus 24-én „beszámítással” szűntek meg, illetve azokat állítólag az indítványozó „engedményezte”, amely folytán a Végrehajtások tárgyát képező követelések úgyszintén „megszűntek”.
27. **2020. július 28. napján** a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a **P/4 alatt csatolt** 7.G.III.21.260/2020/15. sz. ítéletével a felperes Végrehajtások megszüntetése iránti keresetét elutasította. A kereset elutasításának az indoka az volt, hogy az „engedményezés” nem szüntette meg a Végrehajtások tárgyát képező követeléseket, és a felperes a „beszámítását” 2012. augusztus 24. napján nem az anyagi jogi jogosulttal szemben eszközölte, ezért az sem szüntette meg a Végrehajtások tárgyát képező követelést.
28. **2020. október 06. napján** a felperes a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 7.G.III.21.260/2020/15. sz. ítéletével szemben fellebbezést terjesztett elő, amely fellebbezést bírálta el a Fővárosi Törvényszék a **P/5 alatt csatolt** 47.Pf.637.194/2020/10. sz., **jogerős** ítéletével (a továbbiakban: **pergátló jogerős ítélet**). A felperes ezen fellebbezése 12. pontjában a felperes az alábbi indokok alapján kérte a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 7.G.III.21.260/2020/15. sz. ítéletének a megváltoztatását és a Végrehajtások Pp. 528.§ (2) bekezdés b) pontja szerinti megszüntetését:

„[a] jelen perrel érintett **követelés tekintetében Magyar Kereskedelmi és Iparkamara**

mellett szervezett Állandó Választottbíróság Vb/13117. sz. ítélete a res iudicata hatályával állapította meg, hogy a végrehajtási eljárásban érvényesíteni kívánt követelést lényegesen meghaladó tartozások keletkeztek, a követelés quasi beszámítás folytán megszűnt. A Pp. 528.§ (2) bek. b) pontja értelmében a követelés megszűnése a végrehajtás megszüntetése iránti perek tárgykörébe vonható, így elsődlegesen kérem a t. Törvényszéket, hogy a Tóth és Társa Végrehajtói Iroda előtt 94.V.952/2018. és 94.V.953/2018. szám alatt folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat a Pp. 528. § (2) bekezdés b) pontja alapján szíveskedjen megszüntetni.” [kiemelés alperestől]

29. **2021. március 09. napján** a Fővárosi Törvényszék meghozta a 47.Pf.637.194/2020/10. sz. jogerős ítéletét (a továbbiakban: pergátló jogerős ítélet) amelyben a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 7.G.III.21.260/2020/15. sz. ítéletét helybenhagyta. Ezen pergátló jogerős ítéletben – bár indítványozó a fellebbezési ellenkérelmében vitatta azt, hogy a felperes a fentebb idézett álláspontját a másodfokú eljárásban előterjesztheti – a Fővárosi Törvényszék [74] bekezdésben az alábbiakat szövegte le a felperes fentebb idézett hivatkozása alapján:

*„Ami a felperes elsődleges fellebbezési kérelmét illeti, a másodfokú bíróság elsőként azt bocsátja előre az alperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakra is figyelemmel, hogy a másodfokú bíróság álláspontja szerint **a felperes által hivatkozott beszámítás nem minősül új tény- és jogállításnak.***

*Hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban a keresete alapjaként mindvégig a Pp. 528.§ (2) bekezdésének b) pontját jelölte meg, amellyel összefüggésben arra hivatkozott, hogy az alperes követelése egyfelől engedményezés folytán, másrészt pedig beszámítás útján szűnt meg. A **felperesi fellebbezésnek a beszámítással kapcsolatos hivatkozása így nem volt előzmény nélküli, illetve annak nem volt újdonság jellege. A másodfokú bíróság ezért a felperes elsődleges fellebbezési kérelmét érdemben bírálta el.**” [kiemelések perújított alperestől].*

Tény tehát, hogy a Fővárosi Törvényszék a pergátló jogerős ítéletben arra a jogkövetkeztetésre jutott, hogy a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Állandó Választottbíróság Vb/13117. sz. ítélete, illetve az a szerinti **„beszámítás”** alapján a Pp. 528.§ (2) bekezdése alkalmazásával **a Végrehajtások nem szüntethetőek meg**, ezért helybenhagyta a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 7.G.III.21.260/2020/15. sz. ítélete felperes keresetét elutasító rendelkezését. **Anyagi jogerős ítélet, a pergátló jogerős ítélet** (Fővárosi Törvényszék 47.Pf.637.194/2020/10. sz.) **állapítja meg tehát azt, hogy a VB13117. sz. választottbírósági ítélet, mint „beszámítás”, a Végrehajtás tárgyát képező követeléseket nem szüntette meg, a Végrehajtások ezen tény-és jogalapon nem szüntethetőek meg.**

30. **2021. május 26. napján** a felperes a Tisztelt Kúria Gfv.VII.30.226/2020/12. sz. felülvizsgálati ítéletére (annak [50] bekezdésére) hivatkozva a **P/6 alatt csatolt** perújítási kérelmet terjesztett elő a pergátló jogerős ítélettel szemben. Ezen perújítási kérelmében a felperes az alábbiakat adta elő, kérve a Végrehajtások perújítási eljárás keretében a Pp. 528.§ (2) bekezdés b) pontja szerinti megszüntetését:

- „[...] A Kúria a választottbírósági eljárásban született ítélet nyomán expressis verbis arra az álláspontra helyezkedett, hogy az >>érintett követelés megszűnt<<, ekként a felperes >>a vele szemben támasztott követelés megszűnésére hivatkozással a Pp. 528.§ (2) bekezdés b) pontja alapján a végrehajtást kérővel szemben végrehajtás megszüntetése iránti pert indíthat<<” (A/4 alatt csatolt perújítási kérelem 17. pont);
- „A Kúria Gfv.VII.30.226/2020/12. sz. ítéletében rámutatott, hogy a választottbírósági eljárásban >>res iudicata hatályával az a jogi tény nyert megállapítást, hogy az engedményes megtérítési igénye nem alapos, mert jelen per felperese az érvényesíteni kívánt igényt meghaladó követeléssel rendelkezik<<,[...] a követelés összegét meghaladó ellenkövetelés ténye alapvetően a beszámítás jogintézmények az alkalmazásával vezethet a kereset elutasítására, a beszámítás erejéig pedig a követelések megszűnnek [rPtk. 296.§ (2) bekezdés, Ptk. 6:49.§ (2) bekezdés].<< Mindezek alapján a Kúria arra a konklúzióra jutott, hogy >>a választottbíróság ítéletéből arra lehet következtetni, hogy a választottbíróság arra kívánt utalni, hogy az érintett

követelés megszűnt, vagy legalábbis a jelen per felperesének az egyoldalú nyilatkozatával megszüntethető.<<" (A/4 alatt csatolt perújítási kérelem 19. pont, eredeti kiemelések);

- „A Kúria Gfv.VII.30.226/2020/12. sz. ítélete a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szerveezett Állandó Választottbíróóság Vb/13117. sz. ítéletére visszautalva anyagi jogerő hatás mellett megállapított tény az [sic!], hogy (i) az engedményezés tárgyát képező – az alperes által a végrehajtási eljárás keretei között érvényesített – követelést meghaladó ellenköveteléssel rendelkezik jelen per felperese; (ii) a követelés összegét meghaladó ellenkövetelés a beszámítás szabályainak alkalmazása folytán vezetett a választottbíróági eljárásban előterjesztett megtérítési igény elutasítására; (iii) a beszámítás joghatása pedig a [sic!] rPtk. 296.§ (2) bekezdése alapján az, hogy a beszámítás erejéig a kötelezettség megszűnik. Megszűnt követelés érvényesítésére állami kényszer nem vehető igénybe, ennél fogva a Pp. 528.§ (2) bekezdés b) pontja alapján pedig a folyamatban lévő végrehajtási eljárások megszüntetésének van helye." (A/4 alatt csatolt perújítási kérelem 21. pont, eredeti kiemelés);
- [...] A Kúria Gfv.VII.30.226/2020/12. sz. ítélete res iudicata hatályával deklarálta, hogy a felperes által felhozott körülmények a Pp. 528.§ (2) bekezdés b) pontja alapján indított perben vizsgálhatóak, továbbá a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szerveezett Állandó Választottbíróóság Vb/13117. sz. ítéletének anyagi jogerő hatással bíró indokolására hivatkozással rámutatott arra is, hogy a követelés összegét meghaladó ellenkövetelés ténye beszámításként értelmezendő, amellyel >>a választottbíróóság arra kívánt utalni, hogy az érintett követelés megszűnt [...].<< Tekintettel arra, hogy a Pp. 528.§ (2) bekezdés b) pontja alapján a követelés megszűnése esetén a végrehajtási eljárások megszüntetésének van helye, ezért ezen ítéleti deklaráció **jelen perben** történő értékelése a kereset alaposságát eredményezheti." (P/6 alatt csatolt perújítási kérelem 13. pont, alperes kiemelése).

31. **2021. július 06. napján** a felperes perújítási kérelme alapján a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság előtt 21.G.21.450/2021. sz. alatt megindult perújítási eljárásban a Tisztelt Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 21.G.21.450/2021/9. sorszámú, **P/7** alatt mellékleteként csatolt végzésében (amelyre a támadott felülvizsgálati ítélet egy szót sem vesztegetett) a felperes perújítási kérelmét – a megengedhetőség körében – **elutasította**. A végzés a felperes **P/6** alatt csatolt perújítási kérelmének az elutasítását az alábbiakkal indokolta:

„...a perújítás alapját képező eljárásban **a választott bírósági ítéletet a bíróság vizsgálta**, arra tekintettel hozta meg határozatát. Ezért a **választott bírósági ítélet sem felel meg a Pp. 393. § a) pontjában meghatározottaknak.**" [kiemelések alperestől].

A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 21.G.21.450/2021/9. sz. végzésének a 3. oldalán rámutatott arra is, hogy

„...a novum körébe tartozó bírói határozat azt jelenti, hogy a jogerős ítélet olyan tényt vagy olyan fennálló jogot állapít meg, mely a perben nem került elbírálásra. Jelen esetben az, hogy a Kúria ugyanazon jogviszonyt más jogi szempontok szerint vizsgálva arra a megállapításra jutott – a perújítás alapjául szolgált alap perben eljáró bíróságokkal szemben –, hogy a perújító felperes által hivatkozott választott bírósági ítélet figyelembevétele végrehajtás megszüntetése iránti perben lehetséges egy jogértelmezési kérdés. A Pp. szövegéből és a kialakult bírói gyakorlatból (BH.2000.370) egyértelműen megállapítható, hogy a perújítás a felülvizsgálattal ellentétben nem a jogalkalmazás hibáinak kiküszöbölésére, jogkérdések újbóli tárgyalására szolgál, hanem a fent kifejtettek szerinti, a perben el nem bírált, de az ügy eldöntése szempontjából relevanciával bíró új tények figyelembevételével történő új határozat meghozatalára ad lehetőséget."

32. **2021. szeptember 08. napján** a felperes benyújtotta támadott felülvizsgálati ítélettel lezárt pert megindító – egyazon végrehajtási eljárásban a második végrehajtás megszüntetésére irányuló – keresetlevelét a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróságra, amelyben arra, a némileg félrevezető módon a keresetlevelét Pp. 176.§ (2) bekezdés d) pontja szerinti, tehát a jogi érvelési részben előadott [felperes ebbéli előadásának a keresetlevele Pp. 176.§ (2) bekezdés c) pontja szerinti részében, tehát a tényállítások között lett volna a helye, mivel a felperes maga deklarálja a 48. pont elején, hogy ott „jogi tényeket”, tehát tényállításokat tesz] **tényállításokra** hivatkozva kérte a

Végrehajtások Pp. 528.§ (2) bekezdés b) pontja szerinti megszüntetését, hogy a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Állandó Választottbíróság Vb/13117. sz. ítélete alapján állítólag „...res iudicata hatályával bíró jogi tény, hogy...” [...] (ii) a követelés összegét meghaladó ellenkövetelés a beszámítás szabályainak az alkalmazása folytán vezetett a választottbírói eljárásban előterjesztett megtérítési igény elutasítására [...] iii) a beszámítás joghatása a rPtk. 296.§ (2) bekezdése alapján, hogy a beszámítás erejéig a kötelezettség megszűnik”, amelynek folytán a Végrehajtások tárgyát képező követelések állítólag „megszűntek” (felperesi keresetlevél 48. pont). **Indítványozó álláspontja töretlenül az, hogy a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság előtt indult, a támadott felülvizsgálati ítélettel lezárt pert megindító keresetlevelében a felperes a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 7.G.III.21.260/2020/15. sz. ítélete ellen előterjesztett fellebbezésében hivatkozott, a Fővárosi Törvényszék 47.Pf.637.194/2020/10. sz. pergátló jogerős ítélete a [74]-[75] pontjában érdemben, negatívan elbírált kérelmével, továbbá a Fővárosi Törvényszék alábbi, 45.Pkf.635.008/2021/3. sz. végzésével elbírált és a megengedhetőség körében elutasított perújítási kérelemmel egyező** (NB: a perújítási kérelem 21. pontja és a jelen pert megindító felperesi keresetlevél 48. pontja gyakorlatilag **szó szerint** megegyeznek!) **tény-és jogalapon terjesztett elő egyező kereseti kérelmet a támadott felülvizsgálati ítélettel lezárt perben a Pp. 176.§ (1) bekezdés d) pontjába ütköző módon** (hiába bizonygatta keresetlevelében az ellenkezőjét a felperes arra hivatkozva, hogy a VB13117. sz. ítélet felperes által állított, már-már „varázserőnek” tekinthető, „követélmegszüntető” hatását a [REDACTED]-vel szemben” kell vizsgálni és erre hivatkozva kell az alperes által indított Végrehajtásokat „megszüntetni”). Ezt az álláspontját a felperes – egyezően a pergátló jogerős ítélet alapját képező, a pergátló jogerős ítéletben elbírált fellebbezésével – akként pontosította a 2022. július 01-én kelt, a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróságra benyújtott perfelvételi iratában, hogy a beszámítás szabályai alapján a VB13117. sz. választottbírói ítélet folytán az ezen választottbírói eljárásban benyújtott, 2014. február 27-én kelt beszámítási kifogása miatt „szűntek meg” a Végrehajtások tárgyát képező követelések (felperesi perfelvételi irat 27-30. pont).

33. **2021. október 29. napján** a Fővárosi Törvényszék a **P/8 alatt csatolt 45.Pkf.635.008/2021/3. sz. végzésével** (ezt, mint a támadott felülvizsgálati ítélet meghozatalakor már rendelkezésre álló végzést a Tisztelt Kúria részére az alperes felülvizsgálati kérelemhez a Pp. 422.§-a alapján **A/4** alatt csatolta) a felperesi, a pergátló jogerős ítéletével szemben előterjesztett perújítási kérelmét a megengedhetőség körében elutasító, a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 21.G.21.450/2021/9. sorsz. végzését helybenhagyta, **annak helytálló indokai folytán**. Rögzíthető tehát, hogy a Fővárosi Törvényszék 45.Pkf.635.008/2021/3. sz. végzése által jogerőre emelt, a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság által 21.G.21.450/2021/9. sorsz. alatt meghozott végzés **a Pp. 360.§ (1) bekezdése hatályával rögzíti, hogy a sem a Tisztelt Kúria Gfv.VII.30.226/2020/12. sz. ítélete, sem pedig a VB13117. sz. ítélet, sem pedig a felperes fentebb idézett, a perújítási kérelem alapjává tett hivatkozásai nem képeznek novumot**, azokat a pergátló jogerős ítélet a felperesi keresetnek megfelelően vizsgálta, és pergátló jogerős ítélet ellen a fenti tartalommal előterjesztett perújítási kérelem a pergátló jogerős ítéletben tárgyalt **„...jogkérdések újbóli tárgyalására szolgál...”,** tehát a felperesi perújítási kérelem a pergátló jogerős ítéletet a „tévesnek” tartott jogi levezetés miatt támadja.

Megállapítható, hogy a perújítás és a második kereset hivatkozásai azonosak, így a tárgybéli jogerős perújítást elutasító végzés önmagában eldönti a második per sorsát.

34. **2021. november 24. napján** a fenti előzmények és perbeli nyilatkozatok alapján a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a **P/9 alatt csatolt 4.G.22.191/2021/21. sz. végzésével** (a továbbiakban: eljárást megszüntető végzés) a támadott felülvizsgálati ítélettel lezárt peres eljárást hivatalból megszüntette a Pp. 176.§ (1) bekezdés d) pontja és a Pp. 240.§ (1) bekezdés a) pontja alapján. Az eljárást megszüntető végzés indokolása szerint

„Az alperes permegszüntetés iránti kérelmében felhívta a bíróság figyelmét arra, hogy kebelbeli bíróság előtt 7.G.III.21.260/2020. számon folyamatban volt, rendkívüli perorvoslattal támadott pernek a tárgya pontosan ugyanaz, mint a jelen perben előterjesztett keresetét.

A bíróság a fent kifejtettek alapján arra a meggyőződésre jutott, hogy **a felperes jelen keresetében olyan más perben már elbírált tény és jogállításokra hivatkozva kéri ismételten a végrehajtások megszüntetését, amit a Pp. 176. § (1) bekezdésének d) pontjára tekintettel már nem tehet meg, ezért döntött a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján a rendelkező részben írtak szerint.** "[kiemelés alperestől].

35. **2022. március 31. napján** a felperes eljárást megszüntető végzés ellen előterjesztett fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék a **P/10 alatt csatolt 47.Pkf.630.135/2022/5.** sz. végzésével (a továbbiakban: eljárás megszüntetését mellőző másodfokú végzés) az eljárást megszüntető végzést megváltoztatta és az eljárás megszüntetésére vonatkozó rendelkezéseket mellőzte. Az eljárás megszüntetését mellőző másodfokú végzés az indokolása [22]-[25] bekezdéseiben azzal törekedett megindokolni, hogy a jelen per tárgya miért nem egyezik meg a pergátló jogerős ítélet által elbírált per tárgyával, hogy a pergátló jogerős ítéletben a Fővárosi Törvényszék az alperesi elleni, a Vb/13117. sz. ítélet szerinti „beszámítást” vizsgálta, míg a jelen per tárgyává a felperes azt tette, hogy a Végrehajtások tárgyát képező követeléseket állítólag „...a [REDACTED]-vel szemben számította be.”, amely „...tényállítása eltér a korábbi végrehajtás megszüntetése iránti perben hivatkozott tényállításaitól, függetlenül attól, hogy annak alátámasztásául milyen bizonyítékot jelöl meg. A tényállás különbözőségét nem érinti az arra vonatkozóan megjelölt bizonyíték azonossága, így az, hogy a felperes jelen perben ugyancsak a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Állandó Választottbíróság Vb/13117. számú ítéletében foglaltakra hivatkozik.” (eljárás megszüntetését mellőző másodfokú végzés [23] bekezdés). Az alperes álláspontja szerint az eljárás megszüntetését mellőző másodfokú végzés **egész egyszerűen figyelmen kívül hagyta azt a nem vitatható tény, hogy a felperes a pergátló jogerős ítéletben már elbírált tény-és jogalapon ugyanazon kereseti kérelmet terjesztette elő,** mivel a felperes a jelen pert megindító keresetlevelében csak a Pp. 360.§ (1) bekezdése szempontjából közömbös, Pp. 170.§ (2) bekezdés d) pontja szerinti **jogi érvelést** módosította némileg, azonban mind a jelen pert megindító keresetlevelében, mind pedig a pergátló jogerős ítéletben azt az azonos tényállítást tette, hogy a VB13117. sz. ítélet folytán a „beszámítás” szabályai szerint állítólag „megszűntek” a Végrehajtások tárgyát képező követelések (ezzel valamiféle, semmilyen jogszabályból nem levezethető, *erga omnes* hatályt tulajdonított a VB13117. sz. ítéletnek, holott az indítványozó a választottbírósági eljárásban nem volt fél, és nem is jogutódja a fél [REDACTED]-nek). **Ezt a hivatkozást a pergátló jogerős ítélet a [74]-[75] bekezdéseiben *res iudicata* hatással már elbírált, és rögzítette, hogy a Végrehajtások tárgyát képező követelések nem szűntek meg, ezáltal a Végrehajtások sem szüntethetőek meg a Pp. 528.§ (2) bekezdés b) pontja alapján.** A Fővárosi Törvényszék ugyanezen tanácsa azonban – a támadott felülvizsgálati ítélettel lezárt pert megindító felperesi keresetben a Pp. 170.§ (2) bekezdés d) pontja szerinti **jogi érvelés** nem túl nagy mértékű módosítását „eltérő tényállításnak” [Pp. 170.§ (2) bekezdés c) pontja] értékelve – az eljárás megszüntetését mellőző másodfokú végzésben a Pp. 360.§ (1) bekezdésével és a Pp. 176.§ (1) bekezdésével ellentétes módon ismételten „folyamatba helyezte” a Végrehajtások megszüntetése iránti jelen pert, ezen törvényhelyekbe ütköző módon megteremtve annak eljárási lehetőségét, hogy a Pp. 360.§ (1) bekezdése szerinti, a jelen peres felekre kiterjedő hatályú pergátló jogerős ítélettel ellentétes ítélet szülessen ugyanezen felek között **csak azért, mert a felperes a Pp. 170.§ (2) bekezdés d) pontja szerinti jogi érvelését nem túl nagy mértékben módosította.** Ezzel az eljárás megszüntetését mellőző másodfokú végzés ellentétbe került továbbá a Fővárosi Törvényszék perújítás megengedhetősége körében hozott, egyben a Pp. 360.§ (1) bekezdése szerinti hatályú 45.Pkf.635.008/2021/3. sz. végzésétől is, amelyben a Fővárosi Törvényszék másik, 45.Pf. tanácsa rámutatott arra, hogy **sem a VB13117. sz. ítélet, sem pedig a Kúria Gfv.VII.30.226/2020/12. sz. ítélete, sem pedig a felperes perújítási kérelmében előterjesztett, a jelen perben előadottakkal azonos tény-és jogállításaira alapított kérelme** (amelynek a 21. pontja szó szerint megegyezik a jelen pert megindító keresetlevel 48. pontjával!) **nem *novum*, azokat a pergátló jogerős ítélet már jogerősen elbírált.**
36. **2022. augusztus 25. napján** az elsőfokú ítélet a fenti előzmények folytán ismételten, 4.G.21.267/2022. sz. alatt folyamatba került elsőfokú eljárásban a felperes Végrehajtások megszüntetése iránt előterjesztett kereseti kérelmét a **P/11 alatt csatolt 4.G.21.267/2022/12. sz.**

elsőfokú ítéletében (a továbbiakban: elsőfokú ítélet) érdemben elutasította, mivel rögzítette, hogy az az ellenkövetelés, amelynek a terhére a felperes állítólag „beszámítással” élt, jogerős bírósági döntések alapján nem állt fenn az állítólagos, 2014. február 27-i, a [REDACTED] vel szembeni „beszámításkor”.

ii) **A támadott felülvizsgálati ítélet alapját képező jogerős ítélet és felülvizsgálati kérelem**

37. **2023. február 16. napján** a felperes elsőfokú ítélet ellen benyújtott fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék a **P/12 alatt csatolt** 47.Pf.635.390/2022/14. sorsz. jogerős ítéletben (a továbbiakban: jogerős ítélet) az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a Végrehajtásokat a Pp. 528.§ (2) bekezdés b) pontja alapján megszüntette. Bár a pergátló jogerős ítélet a [74]-[75] bekezdésében írtaknak megfelelően érdemben – **negatívan** (tehát akként, hogy a pergátló jogerős ítélet indokolása alapján a Vb/13117. sz. ítéletnek nincs „megszüntető hatása” a Végrehajtások tárgyát képező követelésekre nézve) – elbírálta a felperesnek a pergátló jogerős ítélet meghozatalát megalapozó fellebbezésében írt azon hivatkozást, amely szerint a „...*Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Állandó Választottbíróság Vb/13117. sz. ítélete a res iudicata hatályával állapította meg, hogy a végrehajtási eljárásban érvényesíteni kívánt követelést lényegesen meghaladó tartozások keletkeztek, a követelés quasi beszámítás folytán megszűnt...*”, a jogerős ítélet a [28] bekezdésében rögzíti, hogy a felperes arra hivatkozással kérte a Végrehajtások megszüntetését, hogy a választottbíróság „...*a Vb13117. sz. ítéletével anyagi jogerős hatást eredményezően megállapította, hogy az alperes által a végrehajtási eljárásban érvényesíteni kívánt követelés megszűnt...*”, és a felperesnek ezen hivatkozása „**alapos**” (bár arra a jogerős ítélet nem tér ki, hogy az indítványozóra – amely a kérdéses választottbírósági eljárásban **nem volt fél, és nem is jogutódja** a [REDACTED] nek – milyen módon „terjedne ki” a VB13117. sz. választottbírósági ítélet „anyagi jogereje”, és annak vizsgálatára sem veszteget egy szót sem a jogerős ítélet, hogy a felperes által állított, követelést „megszüntető” állítólagos, 2014. február 27-i „beszámítás” megszüntette-e a Végrehajtások tárgyát képező követelést, vagy sem). Ezt követően a jogerős ítélet a [31] bekezdésében értelmezi a VB13117. sz. ítélet indokolását, annak IV.6. és V.3. pontjait (amelyek szerint az óvadék a [REDACTED] től nem jár vissza az Óvadéki szerződés alapján, illetve a [REDACTED] nem vált törvényi engedménnyessé, mert az óvadék felhasználása jogszerű volt, és egyébként is nagyobb összegű követelés állt fenn az alperes felé, mint az óvadék összege), majd a [32] bekezdésében **konstatálta, hogy „...a II.r. alperes követelése nagyobb, kielégítési joga megnyílta folytán a 2 millió euró óvadékot felhasználhatja, ezzel a [REDACTED] óvadéki szerződésből származó követelése megszűnt.**” [kiemelések indítványozótól].
38. **2023. március 13. napján** az indítványozó a jogerős ítélettel szemben a **P/13 alatt csatolt** felülvizsgálati kérelemmel élt. Felülvizsgálati kérelmében – többek között – sérelmezte, hogy a jogerős ítélet
- jogkérdésben eltért a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett 6/2022. Jogegységi határozata (Jpe.III.60.027/2022/15.) indokolásának [26]-[32] bekezdéseitől, mivel a Pp. 176.§ (1) bekezdés d) pontja szerinti, alperesi pergátló kifogás tekintetében a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett ezen határozataival ellentétes módon, tévesen alkalmazta a Pp. 360.§ (1) bekezdése által meghatározott „tényazonosság” fogalmát, és nem állapította meg a „tényazonosságot” akkor, amikor az fennáll, **mivel a jogi érvelésben való eltérést** a 6/2022. Jogegységi határozat indokolása [32]. bekezdésétől eltérve, **„eltérő tényállításoknak” minősítette** – a jogi érvelés eltérése miatt ugyanis nincs lehetőség arra, hogy a jogerős ítélet eltérjen a pergátló jogerős ítélettől, a jogerős ítélet meghozatalával a Fővárosi Törvényszék 47.Pf. tanácsa a korábbi, pergátló jogerős ítéletével ellentétes ítéletet hozott úgy, hogy a két perben fennállt a felek azonossága mellett a tények (a VB13117. sz. ítéletből eredő módon a „beszámítás” szabályai szerint „szűntek meg” a Végrehajtások tárgyát képező követelések), az érvényesített jog [Pp. 528.§ (2) bekezdés b) pontja] és a kereseti kérelem (a Végrehajtások megszüntetése) azonossága;

iii) **A támadott felülvizsgálati ítélet**

39. **2023. november 21. napján** a Tisztelt Kúria meghozta a Pfv.II.20.363/2023/8. sz., támadott felülvizsgálati ítéletet, amelyben a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, alaptalannak találva az indítványozó felülvizsgálati kérelmét.
40. Abban a tekintetben, hogy álláspontja szerint miért „nem” tért el jogkérdésben a jogerős ítélet a Tisztelt Kúria Bírószági Határozatok Gyűjteményében közzétett 6/2022. Jogegységi határozata (Jpe.III.60.027/2022/15.) indokolásának [26]-[32] bekezdéseitől az alábbi indokolást adta:

„[35] A Pp. 360. § (1) bekezdéséből következik, hogy az anyagi jogerő együttes feltételei a fél- a tény- és a jogazonosság; bármelyik hiánya kizárja a megállapítását. A félazonosság az anyagi jogerőhatás személyi; a tény- és jogazonosság a tárgyi terjedelmét határozza meg.

[36] A felülvizsgálati kérelemben írtak alapján a fél- és jogazonosság tekintetében nem volt vita a felek között abban, hogy azok megegyeznek a pergátló ítéletben és a jogerős ítéletben, a Kúriának kizárólag azt kellett vizsgálnia, hogy a tényazonosság és azáltal az ítélt dolog mint pergátló akadály megállapítható volt-e.

[37] A Kúria rögzíti: pergátló ítéletével a Fővárosi Törvényszék a felperesnek azt a kereseti kérelmét bírálta el, amelyet a felperes arra alapított, hogy az alperessel szemben gyakorolt beszámítási jogot (a felszámolási eljárásban tett hitelezői igény bejelentése során beszámította az alperestől az óvadéki szerződés alapján beszédett összegeket), ez szüntette meg a végrehajtási eljárások alapját képező követeléseket. A Fővárosi Törvényszék a pergátló ítéletében úgy ítélte, hogy a végrehajtás csak a jogosulttal szemben gyakorolt beszámítási jog esetén szűnik meg, ezt a joghatást a jogosult kötelmi jogi jogelődjével szembeni beszámítási nyilatkozat nem váltja ki. Ehhez képest a jelen perben előterjesztett kereseti kérelem ténybeli alapja a [redacted] el, vagyis az alperes kötelmi jogi jogutódjával, egyben a végrehajtással érintett követelések jelenlegi jogosultjával szembeni választott bírósági eljárásban tett beszámítás volt a Ptk. 329. § (3) bekezdésére alapítottn.

[38] A Kúria megítélése szerint az alperes által hivatkozott pergátló ítélet nem minősül a Pp. 361. § (1) bekezdése alapján a jelen perben előterjesztett kereseti kérelem ténybeli eltérésére tekintettel ítélt dolognak. Ezt az értelmezést támasztják alá a 6/2022. JEH számú jogegységi határozat [49]-[50] bekezdései is, amelyek értelmében a rendelkezési elvnek az alperes oldalán a védekezés tekintetében is érvényesülnie kell. Az alperes maga dönti el, hogy az adott perben vele szemben támasztott keresettel szemben milyen tartalommal védekezik. Az alperesnek tehát lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a kereseti kérelemben konkrétan megjelölt jog és tényállítás mellett védekezhessen, amelyből következik, hogy a kereseti kérelemben megjelölt, az ügy érdemi elbírálására kiható tényállítási különbség esetén nem állapítható meg az ítélt dolog.”

41. Ezen indokolásból egyértelműen megállapítható, hogy bár a Kúria Bírószági Határozatok Gyűjteményében közzétett 6/2022. Jogegységi határozata (Jpe.III.60.027/2022/15.) indokolása a [29] bekezdésében tényazonosság körében az alábbi definíció alkalmazását rendeli el a tényazonosság vizsgálatához:

„...a kereseti kérelmet megalapozó tények alatt az adott perben érvényesített konkrét követelés tényalapja, azaz a követeléssel összefüggő történeti tények értendők.”,

a támadott felülvizsgálati ítélet a tényazonosság „hiányaként” írta le azt, hogy ugyanazon történeti tényeknek eltérő joghatást tulajdonított a felperes és a jogerős ítélet, tehát azt, hogy ugyanazon tények alapján eltérő jogi érveléssel látta teljesíthetőnek a jogerős ítélet és a támadott felülvizsgálati ítélet. Ezzel a támadott felülvizsgálati ítélet – bár az indítványozó a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott a jogkérdésben való eltérésre – **a Bszi. 41/B.§ (1) bekezdésével ellentétes módon nem orvosolta a jogerős ítélet jogkérdésben való eltérését a 6/2022. Jogegységi határozata (Jpe.III.60.027/2022/15.) indokolása a [26]-[32] bekezdéseitől, különösen a [29] bekezdésétől.**

Ahogy arra még utalni fogok, ez az álláspont az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését sértő

mélységű tévedést tartalmaz.

B) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása – Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése, Pp. 360.§ (1) bekezdése, 6/2022. Jogegységi határozata (Jpe.III.60.027/2022/15.) indokolásának [26]-[32] bekezdése alkotmányos összefüggései

42. A Pp. 360.§ (1) bekezdése rögzíti, hogy

„A keresettel és az ellenkövetelés fennállta tekintetében érdemben elbírált beszámítással érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapról származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek – ideértve azok jogutódait is – egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék.”

43. A Pp. 360.§ (1) bekezdését valamennyi bíróságra nézve kötelező módon a Kúria Bírószági Határozatok Gyűjteményében közzétett 6/2022. Jogegységi határozata (Jpe.III.60.027/2022/15.) indokolása értelmezte, rögzítve, hogy a Pp. 360.§ (1) bekezdése szerinti anyagi jogerő, *res iudicata* két hatást, egy pozitív és egy negatív hatást eredményez, ennek megfelelően

*„[a] pozitív az ítélet tartalmának irányadó voltát jelenti: a feleket megillető jogokat és az őket terhelő kötelezettségeket végérvényesen meghatározottnak kell tekinteni; ahhoz a felek, a bíróság és más hatóságok egyaránt kötve vannak. A negatív hatás az újabb per, illetőleg újabb bírói döntés tilalmát jelenti: az a tilalom, amely értelmében kizárt, hogy a felek és jogutódai ugyanabból a **tényalapról származó ugyanazon jog iránt keresetet** indíthassanak.”* [Kúria Bírószági Határozatok Gyűjteményében közzétett 6/2022. Jogegységi határozata (Jpe.III.60.027/2022/15.) [26] bekezdés, kiemelés indítványozótól].

Ennek megfelelően az anyagi jogerő, mint pergátló tényező akkor áll fenn, ha fennáll a korábbi pert lezáró jogerős ítélet és az új kereset között

- a félazonosság – a perben félként szereplők és jogutódai, továbbá azok, akik a perben félként nem vettek részt, de érdekükben az ügyész vagy más szervezet pert indított [ld. a Kúria 6/2022. Jogegységi határozata (Jpe.III.60.027/2022/15.) [28] bekezdés];
- a tényazonosság – a jelen alkotmányjogi panasz lényegi hivatkozása, indítványozó ennek értelmét az alábbiakban fejti ki;
- a jogazonosság – az érvényesíteni kívánt alanyi jog azonossága [ld. a Kúria 6/2022. Jogegységi határozata (Jpe.III.60.027/2022/15.) [43] bekezdés];
- és a kereseti kérelem azonossága [ld. a Kúria 6/2022. Jogegységi határozata (Jpe.III.60.027/2022/15.) [43]-[48] bekezdés].

44. Tekintettel arra, hogy a félazonosság, jogazonosság és kérelemazonosság tárgyában még a támadott felülvizsgálati ítélet [36] bekezdése alapján sem volt vita a felek között, ezért jelen alkotmányjogi panasz szempontjából a pergátló jogerős ítélet és a támadott felülvizsgálati ítélet (illetve az alapját képező felperesi kereset) közötti tényazonosság fennállta bír különös jelentőséggel.

45. A 6/2022. Jogegységi határozat (Jpe.III.60.027/2022/15.) [29] bekezdése a tényazonosságot két aspektusból vizsgálja, egyfelől az érvényesíteni kívánt jogot megalapozó tények (tehát a jogalapról megjelölt jogszabályban rögzített törvényi tényállás), másfelől az adott perben érvényesített konkrét követelés tényalapja, azaz a követeléssel összefüggő történeti tények azonossága esetén állapítható meg a tényazonosság.

46. Különös jelentősége van tehát a 6/2022. Jogegységi határozat (Jpe.III.60.027/2022/15.) [29] bekezdése alapján egy jogerős ítélettel lezárt pert követően benyújtott új kereset vizsgálata során annak, hogy a kérdéses kereset mely törvényi tényállásra hivatkozik, illetve a törvényi tényállás megvalósulása körében előadott tényállítások, mint történeti tényállítások megegyeznek-e a korábbi perben hivatkozott törvényi tényállással és az annak alátámasztása céljából állított történeti tényekkel.

47. A fentebb előadott, a Pp. 360.§ (1) bekezdésére és a Kúria bíróságokra (így magára a Kúriára is) kötelező 6/2022. Jogegységi határozatra (Jpe.III.60.027/2022/15.) hivatkozó, polgári eljárásjogi szabályok a Tisztelt Alkotmánybíróság irányadó Alaptörvény-értelmezése alapján az alábbi alapjogok, Alaptörvényben megfogalmazott értékek érvényre juttatását szolgálják.

48. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése deklarálja **valamennyi jogalany**, így adott esetben jogi személy és jogalanyisággal rendelkező, de jogi személynek nem minősülő szervezet **tisztességes eljáráshoz való jogát**.

49. A Tisztelt Alkotmánybíróság 30/2014. (IX. 30.) AB határozata [78]-[81] bekezdéseiben az anyagi jogerő jogintézményét – egyezően az Emberi Jogok Európai Bírósága joggyakorlatával – a bírósághoz forduláshoz való jog, mint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti alapjog védelmét szolgáló jogintézményként határozta meg, rögzítve, hogy

*„...polgári ügyekben a félnek joga van bíróságok előtt eljárást indítani. E jog pedig látszólagossá válik, ha a részes államok belső joga megengedi, hogy a jogerős bírói döntés az egyik fél hátrányára hatálytalan maradjon. A jogerős és végrehajtható ítélet csak kivételes esetben semmisíthető meg, **pusztán abból a célból nem, hogy az ügyben egy másik ítélet születhessen.**” [30/2014. (IX.30.) AB határozat [78] bekezdés – kiemelés indítványozótól],*

majd a [81] bekezdés rögzíti, hogy

„[a]z Alkotmánybíróság szintén a bírósághoz fordulás alapjoga részének tekinti a jogerős ítéletek hatékonyságát, a jogerő tiszteletben tartásának követelményét, mely ugyanakkor a jogállamiság elvétől elvonatkoztatottan nem értelmezhető.”

50. Ezzel a Tisztelt Alkotmánybíróság nem csak hogy irányadónak tekintette a 9/1992. (I. 30.) AB határozatot az Alaptörvény alkalmazása körében, hanem a 9/1992. (I. 30.) AB határozatban foglalt azon elvi megállapítást [ld. 30/2014. (IX.30.) AB határozat [76] bekezdés], amely szerint

„[a]z anyagi igazságosság és a jogbiztonság követelményét a jogerő intézménye hozza összhangba – megint csak a jogbiztonság elsődlegessége alapján. A jogerő intézménye, alaki és anyagi jogerőként való pontos meghatározottsága a jogállamiság részeként alkotmányos követelmény. Az Alkotmánynak megfelelően biztosított jogorvoslati lehetőségek mellett beállott jogerő tiszteletben tartása a jogrend egészének biztonságát szolgálja. A jogerős határozatok megváltoztathatatlanságához és irányadó voltához alapvető alkotmányos érdek fűződik. A jogállamiság lényeges eleme, hogy a törvénynek egyértelműen meg kell határoznia, mikor támadható meg egy bírósági határozat rendes fellebbezési jogorvoslattal, illetve, hogy a jogerőssé vált határozat megtámadására milyen feltételek alapján van lehetőség, s hogy mikor következik be az az állapot, amikor a jogerős határozat már semmiféle jogorvoslattal nem támadható. A jogbiztonság megköveteli, hogy a jogerős határozat – az eldöntött kérdés személyi és tárgyi keretei között – irányadóvá váljék mind az eljárásban résztvevőkre, mind a később eljáró bíróságra, illetőleg más hatóságra. Ha a jogerő beálltához előírt feltételek teljesültek, akkor annak hatálya a határozat tartalmi helyességétől függetlenül beáll.”

hanem azt egyúttal az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére is vonatkoztatta, **rögzítve, hogy nem csak a jogállamiság, mint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti alapérték sérül, hanem konkrét esetben az anyagi jogerő, a *res iudicata* áttörése egyúttal a fél bírósághoz forduláshoz való alapjogát, tehát az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti, tisztességes eljáráshoz való jogot sérti.**

51. Ez alapján egyértelműen levonható az a következtetés, hogy amennyiben polgári bíróság ítélete úgy bírál egy keresetet érdemben, hogy a kereset és egy korábbi, jogerős ítélet fél-, tény-, jog- és kérelemazonos, **úgy a későbbi ítélet – tartalmától függetlenül – nem csak a Pp. 360.§ (1) bekezdésébe fog ütközni, hanem sérteni fogja a peres felek Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti, bírósághoz forduláshoz, tehát tisztességes eljáráshoz való**

alapját, továbbá az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, a jogállamiság követelményét is.

52. Tény, hogy a támadott felülvizsgálati ítélet az alábbiak szerint érdemben elbírált a felperes pergátló jogerős ítélettel fél-, tény-, jog- és kérelemazonos keresetét (úgy, hogy a fél-, jog- és kérelemazonosság vitán felül fennáll), **nem csak a Pp. 360.§ (1) bekezdésével vált ellentétessé, hanem a pusztán polgári eljárásjogi jogsértés mellett alkotmányos jelentőségű, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütköző alapjog-sérelmet okozott az indítványozónak, amely folytán a támadott felülvizsgálati ítélet az Abtv. 27.§-a és az Abtv. 43.§-a alapján megsemmisítendő.**
53. Az alapjog-sérelmet az alábbiakban kívánja indítványozó levezetni a Tisztelt Alkotmánybíróság részére.

C) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása – A támadott felülvizsgálati ítélet fél-, jog-, tény-és kérelemazonos a pergátló jogerős ítélettel

54. Tény, hogy miként arra a támadott felülvizsgálati ítélet a [36] bekezdésében maga is rámutatott, a pergátló jogerős ítélet és a támadott felülvizsgálati ítélet között a félazonosság vitán felül megállapítható, mivel mind a két perben a felperes és az indítványozó szerepelt félként, és vitán felül megállapítható a jogazonosság is, mivel felperes mind a pergátló jogerős ítélettel lezárt perben, mind pedig a támadott felülvizsgálati ítélettel lezárt perben ugyanarra a törvényi tényállásra, nevezetesen a Pp. 528.§ (2) bekezdés b) pontjára hivatkozott, amely szerint a Végrehajtások megszüntetése, mint jogkövetkezmény akkor alkalmazható, ha a követelések megszűntek. A kérelemazonosság is fennáll, mivel mindkét perben a Végrehajtások megszüntetését kérte a felperes az eljárt bíróságoktól.
55. E körben az indítványozó röviden rögzíti, hogy a felperes, illetve az ott eljáró bíróságok a pergátló jogerős ítélettel elbírált perben és a jogerős ítélettel, majd a támadott felülvizsgálati ítélettel elbírált perben milyen tényállításokat tettek:
- „...Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Állandó Választottbíróság Vb/13117. sz. ítélete a res iudicata hatályával állapította meg, hogy a végrehajtási eljárásban érvényesíteni kívánt követelést lényegesen meghaladó tartozások keletkeztek, a követelés beszámítás folytán megszűnt...” (a pergátló jogerős ítélet alapját képező felperesi fellebbezés);
 - „...a felperes által hivatkozott beszámítás nem minősül új tény- és jogállásnak. Hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban a keresete alapjaként mindvégig a Pp. 528.§ (2) bekezdésének b) pontját jelölte meg, amellyel összefüggésben arra hivatkozott, hogy az alperes követelése egyfelől engedményezés folytán, másrészt pedig beszámítás útján szűnt meg. **A felperesi fellebbezésnek a beszámítással kapcsolatos hivatkozása így nem volt előzmény nélküli, illetve annak nem volt újdonság jellege. A másodfokú bíróság ezért a felperes elsődleges fellebbezési kérelmét érdemben bírálta el.**” (pergátló jogerős ítélet [74] bekezdés);
 - „A Kúria Gfv.VII.30.226/2020/12. sz. ítélete a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Állandó Választottbíróság Vb/13117. sz. ítéletére visszautalva anyagi jogerő hatás mellett megállapított tény az [sic!], hogy (i) az engedményezés tárgyát képező – az alperes által a végrehajtási eljárás keretei között érvényesített – követelést meghaladó ellenköveteléssel rendelkezik jelen per felperese; (ii) a követelés összegét meghaladó ellenkövetelés a beszámítás szabályainak alkalmazása folytán vezetett a választottbírósági eljárásban előterjesztett megtérítési igény elutasítására; (iii) a beszámítás joghatása pedig a [sic!] rPtk. 296.§ (2) bekezdése alapján az, hogy a beszámítás erejéig a kötelezettség megszűnik. Megszűnt követelés érvényesítésére állami kényszer nem vehető igénybe, ennél fogva a Pp. 528.§ (2) bekezdés b) pontja alapján pedig a folyamatban lévő végrehajtási eljárások megszüntetésének van helye.” (a felperes pergátló jogerős ítélet ellen előterjesztett perújítási kérelme 21. pont);
 - „...a perújítás alapját képező eljárásban a választott bírósági ítéletet a bíróság vizsgálta, arra tekintettel hozta meg határozatát. Ezért a választott bírósági ítélet sem felel meg a Pp. 393. §

a) pontjában meghatározottaknak [...] „...a novum körébe tartozó bírói határozat azt jelenti, hogy a jogerős ítélet olyan tény vagy olyan fennálló jogot állapít meg, mely a perben nem került elbírálásra. Jelen esetben az, hogy a Kúria ugyanazon jogviszonyt más jogi szempontok szerint vizsgálva arra a megállapításra jutott – a perújítás alapjául szolgált alap perben eljáró bíróságokkal szemben –, hogy a perújító felperes által hivatkozott választott bírósági ítélet figyelembevételére végrehajtás megszüntetése iránti perben lehetséges egy jogértelmezési kérdés.” (Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 21.G.21.450/2021/9. sz., a Fővárosi Törvényszék 45.Pf. 635.008/2021/3. sz. végzésével helyben hagyott, a felperesi perújítási kérelmet a megengedhetőség körében elutasító végzése);

- a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Állandó Választottbíróóság Vb/13117. sz. ítélete alapján állítólag „...res iudicata hatályával bíró jogi tény, hogy...” [...] (ii) a követelés összegét meghaladó ellenkövetelés a beszámítás szabályainak az alkalmazása folytán vezetett a választottbírói eljárásban előterjesztett megtérítési igény elutasítására[...] (iii) a beszámítás joghatása a rPtk. 296.§ (2) bekezdése alapján, hogy a beszámítás erejéig a kötelezettség megszűnik” (a támadott felülvizsgálati ítélettel elbíralt pert megindító felperesi keresetlevél 48. pont);
- a választottbíróóság „...a Vb13117. sz. ítéletével anyagi jogerő hatást eredményezően megállapította, hogy az alperes által a végrehajtási eljárásban érvényesíteni kívánt követelés megszűnt.”, amelynek folytán „[a] másodfokú bíróság a felperes erre alapított keresetét, ekként fellebbezését is alaposnak találta” (a jelen felülvizsgálati kérelemben támadott jogerős ítélet [28] bekezdés);
- „a jelen perben előterjesztett kereseti kérelem ténybeli alapja a [redacted] vel, vagyis az alperes kötelmi jogi jogutódjával, egyben a végrehajtással érintett követelések jelenlegi jogosultjával szembeni választott bírósági eljárásban tett beszámítás volt a Ptk. 329. § (3) bekezdésére alapítottnak” [támadott felülvizsgálati ítélet [37] bekezdés].

56. Ezen, felperesi peres nyilatkozatok és határozatok szintetizálása alapján tehát megállapítható, hogy mind a pergátló jogerős ítélet alapját képező fellebbezésében, a pergátló jogerős ítélet elleni perújítási kérelmében, mind pedig a támadott felülvizsgálati ítélettel elbíralt pert megindító keresetében **a felperes azt a tényállítást tette, hogy a Végrehajtások a Pp. 528.§ (2) bekezdés b) pontja alapján azért „szüntetőndők meg”, mert a VB13117. sz. ítélet folytán, mert a felperes abban a perben – értelemszerűen a per alperese, a [redacted] -vel szemben – beszámítási nyilatkozatot tett, így a „beszámítás” szabályai alapján a Végrehajtások tárgyát képező követelések „megszűntek” a VB13117. sz. ítélet folytán.** Ezen perekben tehát a felperes egyezően olyan tényállítást tett a **történeti tények** tekintetében, hogy folyamatban volt a VB13117. sz. választottbírói per, amelyben a felperes tett egy beszámítási nyilatkozatot, és a VB13117. sz. ítéletben a [redacted] keresetét elutasította a választottbíróóság. E tények alapján a felperes állította valamennyi perben, hogy a Végrehajtások tárgyát képező követelések állítólag „megszűntek”, azonban ezen **tényekből** a pergátló jogerős ítélet azt a **jogi** következtetést vonta le, hogy a Végrehajtások tárgyát képező követelések nem szűntek meg, majd az ugyanezekre a tényekre alapított, a jogerős ítélettel, majd a támadott felülvizsgálati ítélettel lezárt perben a Fővárosi Törvényszék és a Kúria azt a **jogi** következtetést vonta le, hogy „megszűntek” a Végrehajtások tárgyát képező követelések.
57. A támadott felülvizsgálati ítélet [37] bekezdésében (és a jogerős ítélettel) írtakkal szemben azonban **a pergátló jogerős ítélettel lezárt perben és a támadott felülvizsgálati ítélettel lezárt perben érvényesített konkrét követeléssel összefüggő (a Végrehajtások felperes által követelt megszüntetése) történeti tények is megegyeztek**, mivel a fentiek szerint mind a pergátló jogerős ítélettel lezárt perben, mind pedig a támadott felülvizsgálati ítélettel lezárt perben azt a tényállítást tette a felperes, hogy

- „...a végrehajtási eljárásban érvényesíteni kívánt követelést lényegesen meghaladó tartozások keletkeztek, a követelés beszámítás folytán megszűnt...”
- „...res iudicata hatályával bíró jogi tény, hogy...” [...] (ii) a követelés összegét meghaladó ellenkövetelés a beszámítás szabályainak az alkalmazása folytán vezetett a választottbírói eljárásban előterjesztett megtérítési igény elutasítására[...] (iii) a beszámítás joghatása a rPtk. 296.§ (2) bekezdése alapján, hogy a beszámítás erejéig a kötelezettség megszűnik”

58. Egyértelmű, hogy mindkét perben a tényalap azonos volt: a VB13117 sz. választottbíróági eljárásban a felperes által a [REDACTED]-vel szemben eszközölt beszámítás. A keresetet megalapozó történeti tény ugyanis az, hogy a felperes és a [REDACTED] között volt folyamatban VB13117. sz. alatt választottbíróági per, és ott valóban tett beszámítási nyilatkozatot a felperes, továbbá a [REDACTED] felperessel szemben támasztott keresetét a VB13117. sz. ítélet elutasította. **Mind a pergátló jogerős ítélettel lezárt perben, mind pedig a támadott felülvizsgálati ítélettel lezárt perben a 6/2022. Jogegységi határozat (Jpe.III.60.027/2022/15.) [29] bekezdése szempontjából releváns, a követeléssel összefüggésben előadott történeti tények tehát annyiban merültek ki, hogy folyamatban volt a VB13117. sz. választottbíróági eljárás, ott a felperes a [REDACTED]-vel szemben beszámítási nyilatkozatot tett és a [REDACTED] felperessel szemben támasztott keresetét a választottbíróság a VB13117. sz. ítéletével elutasította.**
59. Az ezt meghaladó érvelés, tehát az, hogy a folyamatban volt választottbíróági perben a felperes által tett beszámítási nyilatkozat milyen követelést mely jogalannyal szemben milyen módon „szüntetett meg” **már nem a 6/2022. Jogegységi határozat (Jpe.III.60.027/2022/15.) [29] bekezdése által körülírt történeti tényállás körébe tartozik, hanem a törvényi tényállás és a történeti tényállás közötti kapcsolatot megteremtő jogi érvelés körébe,** amely a keresetnek nem a Pp. 170.§ (2) bekezdés c) pontja szerinti tartalmi eleme, hanem a Pp. 170.§ (1) bekezdés d) pontja szerinti tartalmi elem.
60. **A 6/2022. Jogegységi határozat (Jpe.III.60.027/2022/15.) [32] bekezdése azonban rögzíti, hogy a tényazonosság, jogazonosság és félazonosság vizsgálata során csak az összevetendő pereket megindító keresetek Pp. 170.§ (2) bekezdés a), b) és c) pontjai szerinti tartalmi elemeit kell összevetni, a Pp. 170.§ (2) bekezdés d) pontja szerinti tartalmi elemeket nem.** Ebből következően a 6/2022. Jogegységi határozat [32] bekezdésében úgy foglalt állást a Kúria a bíróságokra (tehát magára a Kúriára) nézve kötelező módon, hogy amennyiben ugyanazon felek között ugyanazon tények alapján ugyanazon jogra alapítottan ugyanazon kérelem iránt úgy indul új per, hogy e tényekre alapított jog alapján előterjesztett ugyanazon kérelmet jogerős ítélet már elbírálta, **úgy még abban az esetben sincs helye új per lefolytatásának, ha ugyanazon felek között ugyanazon tényekre alapított ugyanazon jogra hivatkozva előterjesztett ugyanazon kérelem alátámasztására más jogi érvelést adnak elő.**
61. A támadott felülvizsgálati ítélettel lezárt perben pontosan ez történt. A pergátló jogerős ítélet az azonos felek között előadott azon tényt, hogy a felperes a VB13117. sz. választottbíróági eljárásban beszámítási nyilatkozatot tett és a VB13117. sz. eljárásban meghozott ítélet a felperessel szemben támasztott keresetet elutasította, úgy minősítette, hogy az alapján a felperes által érvényesített jog (jog a Végrehajtások megszüntetésére a Végrehajtások alapját képező követelések „megszűnése miatt”) nem áll fenn, így a Végrehajtások megszüntetése iránt a Pp. 528.§ (2) bekezdés a) pontja szerinti kérelem sem teljesíthető. Ezzel szemben a jogerős ítélet és a támadott felülvizsgálati ítélet úgy foglalt állást, hogy azok a tények, hogy a felperes a VB13117. sz. választottbíróági eljárásban beszámítási nyilatkozatot tett és a VB13117. sz. eljárásban meghozott ítélet a felperessel szemben támasztott keresetet elutasította, „megalapozzák” ugyanazon jogot, amit a felperes a pergátló jogerős ítélettel elbírált perben is állított (jog a Végrehajtások megszüntetésére a Végrehajtások alapját képező követelések „megszűnése miatt”), és teljesíthetővé teszik ugyanazt a kérelmet.
62. Ezzel mind a jogerős ítélet, mind pedig a támadott felülvizsgálati ítélet megsértette a Pp. 360.§ (1) bekezdését, továbbá jogkérdésben eltért a 6/2022. Jogegységi határozata (Jpe.III.60.027/2022/15.) indokolásának [26]-[32] bekezdéseitől, mivel a jogegységi határozat [29] bekezdése által körülírt tényalapot ezen jogegységi határozattal ellentétes módon kiterjesztően értelmezte mindkét ítélet (a tényalap körébe vonták a jogi érvelést is, tehát azt, hogy a kérdéses választottbíróági perben előterjesztett beszámítás és választottbíróági ítélet milyen jogalappal szemben milyen követelést hogyan és mikor szüntetett meg, holott a tényalap csak az, hogy a kérdéses választottbíróági perben beszámítási kifogás előterjesztésére került sor és a

választottbírói ítélet a felperessel szembeni keresetet elutasította, az hogy e tények alapján milyen jogalannyal szemben milyen követelés hogyan szűnt meg, már a jogi érvelés körébe tartozik), és e kiterjesztő értelmezés alapján a 6/2022. Jogegységi határozata (Jpe.III.60.027/2022/15.) indokolásának [26]-[32] bekezdéseivel ellentétes módon rögzítette, hogy a pergátló jogerős ítélet és a jogerős ítélet között a tényazonosság állítólag „nem áll fenn”.

63. Meg kívánom jegyezni, hogy a jelen panasszal támadott felülvizsgálati ítélet más súlyos jogsértést, tényállásbeli tévedést is hordoz, azonban azok – álláspontom szerint – jelen eljárásnak már nem lehetnek tárgyai, így azokra jelen alkotmányjogi panasz nem is utal.
64. A fenti tényállás ismertetése részben az indítványozó gyakorlatilag átvette a támadott felülvizsgálati ítéletet ellen benyújtott és a hivatkozottak szerint visszautasított jogegységi panasz kérelmének a tartalmát. Ennek oka a tényállás értelemszerűen egyező volta, valamint az, hogy a tárgybéli kúriai ítélet Alaptörvénybe ütközése miatt is, szükségszerűen sérti a tárgykörben kialakult évtizedes bírói gyakorlatot, tehát egyazon érvelés mellett kimutatható mindkettő sérelme. Természetesen ez utóbbi jelen eljárásnak, kérelemnek nem tárgya.

D) A Kúria Pfv.II.20.363/2023/8 támadott felülvizsgálati ítélete sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését [tisztességes eljáráshoz való jog, hatékony bírói jogvédelem], az Alaptörvény 28. cikkét [a bírói jogalkalmazás kereteit] és a 25. cikk (3) bekezdését [a Kúria joggyakorlat egységesítő tevékenységére vonatkozó garanciális szabályokat]

i) Az Alkotmánybíróság releváns gyakorlata az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése nézve [tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, hatékony bírói jogvédelem]

65. Az Alkotmánybíróság a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben rögzítette, hogy „az Alaptörvénynek ez a rendelkezése egyrészt magában foglalja - általában véve - a bírósághoz fordulás jogát, másrészt eljárási garanciákat követel meg.” [36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66] bekezdés] „Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének értelmezésével nevesíthetők a tisztességes eljáráshoz való jog tartalmát kitöltő ún. részjogosítványok. Ezek különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága (ami nem garantálja a döntés igazságosságát), a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és pártatlanság kívánalma, továbbá az ésszerű időn belüli elbírálás.” [22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49] bekezdés].
66. Az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy „[...] a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. (ABH 1998, 91, 98-99.) Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint [...] alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, „...hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül”. [7/2013. (III.1.) AB határozat, Indokolás [24] bekezdés; hasonlóan: 36/2014. (XII.18.) AB határozat, Indokolás [69] bekezdés; 8/2011. (II.18.) AB határozat, ABH 2011, 49, 80-81.]
67. Az Alkotmánybíróság szintén a bírósághoz fordulás alapjoga részének tekinti a jogerős ítéletek hatékonyságát (mely ezen jog egyik sarokpontja), a jogerő tiszteletben tartásának követelményét, mely ugyanakkor a jogállamiság elvétől elvonatkoztatottan nem értelmezhető (30/2014. (IX.30.) AB határozat, Indokolás [81]).

68. Az Alkotmánybíróság a 3250/2023. (VI.9.) AB határozat [41]-(43) bekezdéseiben az alábbiakat állapította meg a hatékony bírósági jogorvoslat követelményéről. A tisztességes eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] részjogosítványával, a bírósághoz fordulás jogával és a hatékony bírói jogvédelem követelményével összefüggésben az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg.
69. A bírósághoz fordulás joga a tisztességes eljáráshoz való jogból ered, annak egyik részjogosítványa, amely azt a kötelezettséget rója az államra, hogy a jogviták elbírálására bírói utat biztosítson {3153/2016. (VII.22.) AB határozat, Indokolás [35]}. A bírósághoz fordulás joga nem egyszerűen azt jelenti, hogy valaki kérelemmel fordulhat a bírósághoz, és ezzel megindíthatja a bírósági eljárást, ha valamely joga vagy kötelezettsége vitássá válik, hanem hogy **a jogvitát a bíróság érdemben bírálja el, és arról érdemben, végrehajtható határozatával, végérvényesen dönt** {22/2022. (X.19.) AB határozat, Indokolás [26]}. Az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a bírói út meglétén túl a hatékony bírói jogvédelem követelménye is. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem - attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül {36/2014. (XII.18.) AB határozat, - Indokolás [69], lásd még: 3081/2015. (V.8.) AB határozat, Indokolás [50], [60]}. A fentiek alapján a bírósághoz fordulás joga a bírósági eljárás megindításának a lehetőségét és az érdemi döntéshez való jogot garantálja, a hatékony bírói jogvédelem követelménye pedig ezen túlmenően az érdemi vizsgálat tartalmával kapcsolatos speciális garanciát fogalmaz meg.
70. Az Alkotmánybíróság más döntésében ugyanakkor azt is megállapította, hogy a különböző típusú bírósági eljárások „megindítására és lefolytatására bizonyos alkotmányos és törvényi garanciák megtartása mellett, vagyis a rájuk irányadó jogszabályi előírások szabta keretek között van lehetőség. Önmagában ezért az a tény, hogy az egyébként általánosságban rendelkezésre álló (vagyis jogszabályba foglalt) bírói jogvédelmi lehetőség igénybevételével összefüggésben az adott ügyben eljáró bíróság a jogalkalmazó tevékenysége körében, annak törvényi (esetleg alaptörvényi) kereteit át nem lépve - az adott eljárás lefolytathatóságának feltételeire vonatkozó jogszabályi előírások értelmezése alapján - azt állapítja meg, hogy az eljárás lefolytatásának feltételei nem állnak fenn (jelen esetben az ítéltésre tekintettel), vagy éppen annak megindítására az eljárás kezdeményezője nem jogosult, nem hozható összefüggésbe a bírósághoz fordulás jogának sérelmével.” {3404/2020. (XI.13.) AB végzés, Indokolás [27]} Annak „megítélése, hogy egy polgári ügyre valamely bíróság kizárólagosan illetékes-e, illetve ennek esetleges hiánya egyben a hatáskör hiányát is jelenti - főszabály szerint - önálló jogértelmezési kérdésnek minősül” {3063/2015. (IV.10.) AB végzés, Indokolás [11]}. Megfelelően irányadó e körben az a törvényes bíróhoz való joggal összefüggő megállapítás is, amely szerint nem vizsgálható egy egyszerű hatásköri vagy illetékességi kérdés, ha az jogértelmezési vagy tényállás-megállapítással összefüggő problémaként vagy eljárásjogi problémaként merül fel, még akkor sem, ha a jogsértés egyébként megállapítható {3076/2020. (III.18.) AB határozat, Indokolás [21]}. {3250/2023. (VI.9.) AB határozat [41]-(43) bekezdései.}
71. Indítványozó a fentiekben már hivatkozott a Tisztelt Alkotmánybíróság 30/2014. (IX. 30.) AB határozata [78]-[81] bekezdéseire, illetve a 9/1992. (I.30.) AB határozatra, **e határozatok rögzítik, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét valósítja meg az, ha anyagi jogerős bírósági ítélettel már elbírált pert ismételten elbírálja egy másik eljárásban a bíróság, tekintettel arra, hogy az a bírósághoz forduláshoz való jog kiüresedéséhez vezet, ha a jogrendszer megengedi, hogy „...a jogerős bírói döntés az egyik fél hátrányára hatálytalan maradjon.**” [30/2014. (IX.30.) AB határozat [78] bekezdés]
72. A jelen esetben azonban pontosan ezt történt: **a támadott felülvizsgálati ítélet és a jogerős ítélet figyelmen kívül hagyta a felperes keresete fél-, tény-, jog- és kérelemazonosságát a pergátló jogerős ítélettel, és teret biztosított arra, hogy a felperes ugyanazon felek között ugyanazon tények alapján ugyanazon jogra alapított ugyanazon kérelmét ismételten, érdemi elbírálásra előterjessze, amellyel azt a hatást váltották ki, hogy a pergátló jogerős ítélet az indítványozó hátrányára hatálytalan maradt.**

73. Mindezt azzal a „megoldással” érte el mind a jogerős ítélet, mind pedig a támadott felülvizsgálati ítélet, hogy **eltérő „tényállításnak”, „tényalapnak” fogadta el a felperes ugyanazon tényeken alapuló, (némileg) eltérő jogi érvelését, azonban a jogi érvelés megváltoztatása nem alkalmas arra, hogy a pergátló jogerős ítélet és a támadott felülvizsgálati ítélet (illetve az alapját képező felperesi kereset) fél-, tény-, jog- és kérelemazonosságát „megszüntesse”.**
74. A fentiekből egyértelmű ugyanis, hogy mind a pergátló jogerős ítéletben, mind pedig a támadott felülvizsgálati ítéletben azt a tényt bírálta el a bíróság, hogy folyamatban volt a felperes és a [REDACTED] között a VB13117. sz. ítélettel lezárt választottbíróági eljárás, amelynek tárgya volt a kereseti kérelemben hivatkozott összeget meghaladó ellenkövetelés és a beszámítás szabályainak az alkalmazása, és amelyben a VB13117. sz. ítéletet hozta meg a választottbíróág. Az azonban már nem tényállítás, **hanem jogi érvelés**, hogy ezen tények alapján mely jogosult milyen összegű és jogcímű követelése milyen módon „szűnt meg”, tekintettel arra, hogy egy polgári jogi követelés megszűnése az nem „tény”, hanem joghatás, és amennyiben ugyanazon tényeknek két különböző perben két különböző „joghatást” tulajdonítanak a peres felek, úgy azzal nem a per tárgyát képező tényeket „változtatják meg”, hanem csak a jogi érvelésen módosítanak.
75. A fentiek szerint azonban a jogi érvelés módosítása nem alkalmas arra, hogy megszüntesse a Pp. 360.§ (1) bekezdése illetve a Kúria 6/2022. Jogegységi határozata (Jpe.III.60.027/2022/15.) indokolásának [26]-[32] bekezdései által előírt fél-, tény-, jog- és kérelemazonosságot, és amennyiben egy bíróság egy korábbi, jogerős ítélettel jog-, tény-, fél- és kérelemazonos keresetet érdemben elbírál csak amiatt, hogy a pert indító a jogi érvelését megváltoztatta, nem csak a Pp. 360.§ (1) bekezdését sérti meg, hanem egyben „hatálytalanítja” a korábbi jogerős ítéletet, megsértve ezáltal a peres felek Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti alapjogát, tekintettel arra is, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a 30/2014. (IX.30.) AB határozat [78] bekezdésében egyetértett az Emberi Jogok Európai Bíróságával abban, hogy „... *pusztán az, hogy egy kérdésnek kétféle megközelítése lehetséges, nem képezheti alapját az ügy újratárgyalásának.*”
76. Végezetül egyetlen pontban összefoglalva a jelen panaszban részletesen előadottakat, érzékletes, erős képet kapunk a *res iudicata* sérelmének a nyilvánvalóságáról, következményéről, amely egyértelműen az indítványozónak még az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján **sem korlátozható** alapjoga, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jog elvonását is megvalósította. Ennek megfelelően:
- Önmagában már az példa nélküli és minimum gyanús a *res iudicata* sérelme szempontjából, hogy a Végrehajtások, mint egyazon végrehajtási ügyek kapcsán több, a Végrehajtások megszüntetését célzó per is lefolytatható.
 - Feltárást sem igényel, mivel szembeötlő, hogy a Végrehajtások megszüntetése iránt folyamatban volt mindkét perben a Fővárosi Törvényszék elbírálta az adós, mint felperes által hivatkozott egyazon választottbíróági perben eszközölt egyazon beszámítást, és ennek hatását vonatkoztatta a Végrehajtásokban érvényesített kölcsönkövetelésekre, ráadásul ellentétes módon.
 - Szintén evidenciális, hogy a pergátló jogerős ítélettel lezárt perben a felperes által benyújtott perújítási kérelem alapja – kiegészítve a „*novumot*” jelentő a tárgybeli választottbíróági eljárásban tett „beszámításról” elmélkedő kúriai ítélettel – szintén a tárgybeli beszámítás volt. E körben az is *res iudicata*, hogy a választottbíróági „beszámítás” a pergátló jogerős ítélettel elbírált tény, így az nem „*novum*”.
 - Nem véletlen, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal érintett, támadott felülvizsgálati ítélet alapját képező pert az elsőfokú bíróság – helyesen – a fennálló *res iudicata*, mint a Pp. 176.§ (1) bekezdés d) pontja szerinti perakadály fennállta miatt megszüntette [a keresetlevelet nyilvánvalóan csak amiatt nem utasította vissza a Pp. 176.§ (1) bekezdés d) pontja alapján, mivel a *res iudicatáról*, mint pergátló körülményről csak az alperes ellenkérelméből értesült).

A fenti tényekkel alátámasztott íven jól kirajzolódik, hogy a *res iudicata* fennálltának a ténye végigkísérte az eljárást, több, azt igazoló bírósági határozat is született az ügyben.

Ez is igazolja a *res iudicata* fennálltának, sérelmének a megvalósulását, amely abban az esetben is az Alaptörvénybe ütközne a jelen panaszban foglaltak szerint, ha egyazon módon bírálták volna el az eljáró bíróságok ugyanazon felek között ugyanazon tényekre alapított ugyanazon jog alapján előterjesztett ugyanazon kérelmet, itt azonban „sikerült” ellentétessel döntéssel hatálytalanítani az anyagi jogerős pergátló jogerős ítéletet.

Normális esetben a Pp. eljárásjogi rendelkezései, a bíróságokat illető eljárásjogi eszközök szolgálnak ezen, az indítványozó alapjogsérelmét eredményező jogsértés megelőzésére vagy korrekciójára [Pp. 176.§ (1) bekezdés d) pont, Pp. 240.§ (1) bekezdés, amely eljárásjogi eszközök a rendes és rendkívüli jogorvoslatokat elbíráló fellebbviteli fórumoknak is a rendelkezésükre állnak], az indítványozó azért kényszerült a Tisztelt Alkotmánybírósághoz fordulni jelen alkotmányjogi panasszal, mert a támadott felülvizsgálati ítélettel lezárt perben a Fővárosi Törvényszék és a Kúria ezen, a *res iudicata* védelmét szolgáló eljárásjogi instrumentumokat indítványozó kérelmére sem alkalmazta.

Ez, azt gondolom, messze meghaladja a jogsértésnek azt a szintjét, amely a támadott felülvizsgálati ítélet Alaptörvénybe ütközéséhez szükséges, kirívóan sérti az indítványozó alapjogát [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés].

77. Amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság nem semmisíti meg a támadott felülvizsgálati ítéletet, úgy teret enged annak, hogy a pereszes jogalanyok pusztán a jogi érvelés – adott esetben nem is túl jelentős – módosításával újabb és újabb pereket indítsanak mindaddig, ameddig a nekik nem tetsző ítélet nem születik. Ez azonban nyilvánvalóan ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése 30/2014. (IX.30.) AB határozat [78]-[81] bekezdése szerinti, irányadó értelmezésével, ugyanis ezzel eltérő megközelítésekre hivatkozva egy ügy gyakorlatilag korlátlan számú újratárgyalásának adna teret, amit a fentiek szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése **kizár**.

Ez kimondottan súlyos és értelmetlen veszélyt jelent a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog egyik alapvető jelentőségű alanyi joga, a bírósághoz forduláshoz való jog egyik sarokpontjára, a *res iudicata*, illetve a *ne bis in idem* elveire.

III. Kérelem

Kérem tehát a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alábbiakban részletesen kifejtett indokok alapján, a Kúria Felülvizsgálati Tanács Pfv.II.20.363/2023/8 sorszámu ítéletét, mint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését [tisztességes eljáráshoz való jog] az Alaptörvény 28. cikkével együttesen sértő alaptörvény-ellenes bírói döntést megsemmisíteni szíveskedjék.

Kelt.: Budapest, 2024. február 26.

Indítványozó képviselőben:

dr. Békefi László Tamás
ügyvéd

Melléklet!

P1-P13